

ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ «Έγενόμην ἐν Ἀφρικῇ...». «Ὁ γάρ λαός Σου καί ἡ ἐκκλησία Σου ἰκετεύουσί Σε»

«Ἐπισυνάγοντες» τίς σκέψεις μου, προσπαθῶ νά κρατήσω στό βάθος τοῦ εἶναι μου τό θαῦμα πού ἔζησα στή πρόσφατη ἱεραποδημία μου στό μακρινό Κογκό – στή Κινσάσα καί στή νεοπαγή Μητρόπολη Κανάγκας ὅπου καί ἐνθρόνισα τόν νέο Ἐπίσκοπό Της, καθώς καί στή χώρα τῶν Αἰθιοπῶν ὅπου καί ἐκεῖ νέον Ἐπίσκοπο ἐγκατέστησα.

Καθήμενος ἀπέναντι τοῦ Φάρου τοῦ Ἀλεξανδρινοῦ εὐχομαι καί προσεύχομαι: «Κύριε τήν λυχνία πού ὡς ἄλλο κανδήλι Σοῦ ἄναψα, κράτησέ την ἄσβεστη εἰς ἡμέρα αἰῶνος!...».

Μιά ἄλλη Πεντηκοστή ξανάζησα στίς χῶρες αὐτές τῶν ζητούντων τόν Κύριο, τόν θεό πού μόλις τώρα μαθαίνουν ὅτι τούς ἀγάπησε καί τούς ἀγαπᾷ ἕως Σταυροῦ!...

Ἐκεῖ σ' αὐτήν τήν νέα Πεντηκοστή μέ ὑποδέχθηκαν πάνω ἀπό εἴκοσι χιλιάδες ψυχές «μετά νηπίων καί θηλαζόντων» καί ὡς ἄλλο ἐρχόμενο Χριστό, ὑποδέχοντο τόν Πατέρα καί Πατριάρχη τους ἀναβοῶντες τό ΩΣΑΝΝΑ!...

«Γαληνά τά πρόσωπα, γαληνά καί τά ἦθη!...», ἀποδείκνυαν τήν τῆς ψυχῆς τους κατάσταση.

Μέσα ἀπό τό ξεχείλισμα τῆς ἀγάπης τους, πλημμύρισε ἡ δική μου καρδιά. Οἱ ζητωκραυγές τους οὐρανομήκης!... Οἱ ἀλαλαγμοί τους στό πέρασμά μου συγκλόνισαν τήν ψυχή μου καί αὐξήσαν τήν εὐθύνη μου ἀπέναντι στά πλάσματα πού τήν πτωχεία τους, τήν κάνουν δοξολογίας πλουτισμό.

Οἱ συνεργοί μου ἐν Κυρίῳ, ἐπίσκοποι, πρεσβύτεροι καί διάκονοι ἄξιοι ἐπαίνων καί θαυμασμοῦ γιά τό τεράστιο ἔργο πού μέ ζῆλο θεοῦ κατ' ἐπίγνωσιν ἐπιτελοῦν.

Οἱ λαϊκοί συγκληρναῖοι ἐξ Ἑλλάδος ἄς ἔχουν τήν εὐλογία τοῦ θεοῦ καί τίς δικές μου πατρικές ὀλόθερμες εὐχές.

Στόν ἀπόηχο αὐτῆς τῆς ἐπίσκεψης χιλιάδες σκέψεων, ὁράσεων καί ὀραματισμῶν συνωθοῦνται μέσα στή γεμάτη ἀγάπη καρδιά μου, γιά ὅλα αὐτά τά παιδιά τοῦ θεοῦ.

Ἀφρική – Ἀφρική. Ἡ χώρα τῶν μελλόντων. Οἱ χῶρες πού μέσα τους φιλοξενοῦν ἕνα νέο ἐπιγενομένο κόσμο. Ἐνα κόσμο μέ θεό... χωρίς θεοκρατισμούς!... Ἐνα κόσμο πού μαθαίνει τό μάθημα τῆς ἀγάπης τόσο γρήγορα, πού διαβαίνουν ὥρες γιά νά βροῦν μιά σταγόνα νεροῦ!...

Αὐτές τίς χῶρες καί αὐτούς τούς λαούς ἀξίζει κανεῖς ν' ἀγαπᾷ καί να κάνει ὅ, τι εἶναι δυνατόν ἀνθρωπίνως, γιά νά τούς προσφέρει τά «σά ἐκ τῶν σῶν» τῆς καρδιάς του.

Αὐτοί οἱ λαοί οἱ «κατακεκαυμένοι» ἀπό τοῦ ἡλίου τήν θερμική δύναμη, ἔχουν ἀνάγκη τῆς δικῆς μας ἀνόθευτης ἀγάπης...

Ἐκεῖ διαπορευόμενος «ἐν γῆ ἐρήμῳ καί ἀβάτῳ καί ἀνύδρῳ» διεπίστωσα γιά μιά ἀκόμη φορᾶ, πόση ἀνθοφορία ψυχῆς ὑπάρχει σ' αὐτά τά παιδιά τοῦ θεοῦ, πού δέν σοῦ ζητοῦν τίποτε περισσότερο παρά μόνον λίγα ψυχία ἀγάπης.

Αὐτούς τούς λαούς ἐπανεγκατέστησα καί ἐπανα-ἀγάπησα ἐκ καρδιάς. Καί τώρα προσερχόμενος στό «ταμιεῖον» μου μυστικῶς δέομαι ὑπέρ αὐτῶν.

Κύριε, Κύριε, ἐπίβλεπον ἐξ οὐρανοῦ καί ἐπίσκεψαι ἐν τῇ χρηστότητί Σου, αὐτούς τούς λαούς, αὐτά τά δικά σου παιδιά, πού ἡ δική Σου ἀγάπη ἐνεπιστεύθη εἰς ἐμέ ὡς ἄλλον Μωϋσῆ νά τά ἐξάγω διά «ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης» τόσων καί τόσων δυσκολιῶν, στήν ἀγκαλιά τῆς ἀπείρου Σου ἀγάπης.

Δός μου Κύριε τήν δύναμη ἵνα ὡς πατήρ ἐπισυνάγω αὐτά ὑπό τās πτέρυγας Σου, στό δρόμο τῆς ἐλπίδας, τῆς πίστεως, ὅτι διά Σοῦ σωθήσονται οἱ ταπεινοί τῆς γῆς.

Εύχαριστώ Σε Κύριε ό Θεός μου «ό άναγαγών με» είς ποιμένα τών προβάτων τής νέας Σου έν Άφρική άύλῆς... άύτῆς τής άύλῆς, πού οί λαοί της πλουτίζουν «έαυτούς μηδέν Έχοντες» καί «ταπεινοῦντες έαυτούς έν πολλῶ πλούτῳ!...».

Αύτούς τοῦς λαούς διά παντός «εὐλογῶν εὐλογήσω» καθοδηγώντας τους είς όδούς σωτηρίας.

«Πάτερ Άγιε τήρησον αύτούς τῆ άληθεία Σου».